

Osman Veliolu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

3.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

...Ve Ağıt

Bir haber erişti vurulmuş Ziya'm
Kabusa dönüştü o tatlı rüyam,
Ziyasız geceler nasıl uyuyam

Vay ben ölem Ziya'm, toprak başıma,
Anılar karışır kanlı yaşıma,

Kayanın dibine bir dağ yığılmış,
Zaman duralamış, toprak boğulmuş,
Her sevenin sonu böyle değilmiş,

Vay ben ölem Ziya'm, toprak başıma,
Anılar karışır kanlı yaşıma.

Ahlatın dalında bir kuş ötüyor,
Kurumuş çalılar yüzen batıyor,
Cemil de yaralı baygın yatıyor,

Vay ben ölem Ziya'm toprak başıma,
Anılar karışır, kanlı yaşıma,

Bir yiğit devrilmiş, yürekler yansın
Bu yorgun yüreğim nasıl dayansın
Seni saklamayan dağlar utansın,

Vay ben ölem Ziya'm toprak başıma,
Seneler karışır kanlı yaşıma...

Budur ki dileğim sevdiğim senden,
Ceylan gözlerini saklama benden,
Onlar uğurlasın canı bu tenden,

Diyen diller susmuş, toprak başıma,
Bakışın sızıyor kanlı yaşıma.

Gün günü kovalar, gün akşam olur,
Gayriye lüzum yok yar beni bilir.
Ziya'mdan geriye sevdası kalır,

Vay ben ölem Ziya'm toprak başıma,
Anılar karışır kanlı yaşıma.

Osman Velioğlu

Ah Hamaylı Ah

Daldın yine deli gönül maziye,
Gitti, gayrı geri gelmez hamaylı.
Kurt acır mı tenha bulsa kuzuya,
Ağlasan da yaşın silmez hamaylı

Toygun olmuş, bakma, başın döndürür,
Uğrun uğrun çerağ kimin yandırır,
Ruhsarına eller bûse kondurur,
Bundan geri seni bilmez hamaylı.

Zülûf üstü taze güller takmaz ki
Mahmaranın uclarını yakmaz ki,
Çeşm-i humar senin için bakmaz ki,
Hayalinde bile kalmaz hamaylı...

Umar saydın, şeyda oldun bilmedi,
Efganına kulak asıp gelmedi,
Düşlerinde vurdun vurdun ölmedi,
Nazargâhan seni almaz hamaylı.

'Hadi gel' der gibi gamzeyi burmaz,
Yırtıpta yakmıştır, resmini sarmaz,
Seni hatırlamaz, kimseye sormaz,
Yazmanı başına çalmaz hamaylı...

Deli gönül, unut onu, arama,
Hiç dokunma kabuk tutmuş yarama,
Beyhudedir, ufukları tarama,
Gece senin, ışık olmaz hamaylı...

Velioğlu, bulunmaz mı menendi,
Encamında, o da çiğ süt emendi,
Kendisini kadim yahşi sanandı,
Sanar mısın bir gün solmaz hamaylı....

Osman Velioğlu

Akrostiş

O bir zamanlardı, yüreğim yanık,
Seni her anışta içim gçerdi.
Manzara değişti, renkler çok donuk,
Atık duygulardan, fikir yeşerdi....

Ne sen eski sensin, ne ben eski ben,
Veda şarkımızı gezdendir rüzgar...
El - etek çekildi o sevgilerden,
Limana uğramaz artık dalgalar...

İstersen gönlünü bulutlara sar,
Oturduğun tahta yıldızlar yağsın.
Göklerde belkide bana da yer var,
Lüzum yok, son perde orda oynansın...

Uyuyan bahtımız artık uyansın...

Osman Velioğlu

Arama Yokum Ben

Birgün çözülecek katı yüreğin,
İçinde bir avuç kül bulacaksın.
Özlemim kalacak ölene değin,
Aynada kendini el bulacaksın.

Beni göreceksin baktığın yerde,
O küller soracak: Ateşim nerde?
Sanma güzelliğın deva her derde,
Saksıda, kurumuş dal bulacaksın.

Yalnızlık dört yandan seni saracak,
İncinen gururlur hesap soracak,
Kaybolan umutlar kalem kıracak,
İnleyen onlarca yıl bulacaksın.

Çizgiler düşünce yanaklarına,
Sözlerim çarpacak kulaklarına,
Adım yapışacak dudaklarına
İsmimi zikreden dil bulacaksın.

Bir engin yüreği sunmuştum sana,
Al dedim. Bu sevda, iç kana kana,
Seni yaşamayı çok gördün bana
Geriye dönsen de çöl bulacaksın.

Bülbüldün, sesine doyamıyordum.
Senden başkasını duyamıyordum.
Sözünü kesmeye kıyamıyordum.
O bağda bir solmuş gül bulacaksın.

Tatlıydın, iyiydin, güzeldin, hoşun.
Bende gördün seni, coştukça coştun.
Kendine vuruldun, kendine koştun.
Bundan böyle, ıssız yol bulacaksın

Sen bu şiiri okuduğında,
Ruhum izleyecek seni, sağında,
Gözlerin gözümü aradığında,
Görebilsen, yalnız sel bulacaksın

Osman Veliolu

Arzu

Bu gece yaşanmaz alev dudaklım,
Ateşinden uzak, külünden uzak.
Vay benim kadınıml, yayla yanaklım,
Gonca gonca kokan gülünden uzak.

Kadife teninden çıkan buhardan,
Busenle ısınan serin seherden,
Seninle bildiğim yeşil bahardan,
Nemli gözlerinin selinden uzak.

Kolunu boynuma dolayışından,
Saçının yüzümü yalayışından,
Dilinin dilimi bulayışından,
Kavrayıp sardığım belinden uzak.

Ah baygın bakışlım, şimdi neredesin?
Beni andığında titrer mi sesin,
Eridim, tükendim burda, bilesin,
Elimi okşayan elinden uzak.

Yaşanmaz birtanem, yaşanmaz gülüm,
Bu olsa gerekir yaşarken ölüm,
Asılır suratım, konuşmaz dilim,
Gülerken sunduğun balından uzak...

Arzular kabardı, kıpır kıpırım,
Kalmadı tahammül, bitti sabırım,
Burada yalnız ben ne yaparım?
Yordamından uzak, yolundan uzak.

Osman Velioğlu

Ay Şamarları

Bir kızıl akşamdı toprağa çöken,
Yırtıldı ufuğun şahdamarları..
Karanlık çalılık, yıldızlar diken,
Yüzümde iz yaptı ay şamarları.

Bacalar hayalet salar durmadan,
Baykuşlar zevk alır gece yarmadan,
Bir esmer hasreti tutup sarmadan,
Aleyhime döner aşk kumarları.

Yıkılır kavramlar birbiri üstü,
Her köşe başında bir yılın büstü,
Ben şehire küstüm, o bana küstü
Sokaklara düştü sır tomarları...

Kelimeler dondu, dil kazık oldu,
Beynimi parçalar dert tımarları,
Yazık oldu gülüm, çok yazık oldu!

Çirkef mahlelerin piş çomarları,
Gayrı bey geçinir, ağa takılır...
Dişlerler sinsice, düşler yıkılır...

Osman Velioğlu

Bad-ı Saba

Bâd-ı saba hangi ilden gelirsin?
Geçtiğin yöreler bahar mı? Kış mı?
Bir yol uğradıysan halin bilirsin
Sonamın gözleri acaba yaş mı?

Koşup geleceği düz mü tükendi?
Beni bulacağı iz mi tükendi?
Dudu dillerinde söz mü tükendi
Selam esiriyor...Olacak iş mi?

Rişte rişte dökülür mü saçları?
Sana değmedi mi yoksa uçları?
Semaya açık mı el avuçları?
Koşup oynuyor da yüreği taş mı?

Sol kulak üstüne al gül mü taktı?
O pamuk ellere kına mı yaktı?
Sürmeli gözlere yad el mi baktı?
Gayrı sen bilirsin; ay yüzü hoş mu?

Hatırıma düşer, dalar giderim
Hasretmiş, gurbetmiş benim kaderim
Bâd-ı saba, söyle, onsuz n'ederim
'çit' dedin uçacak bir minik kuş mu?

Ülfetin kiminle yapıyor dersin?
Kokumu götürde özüne sersin
Velioğlu nasıl murada ersin?
Bilmezem varlığı hayal mi.düş mü?

Osman Velioğlu

Bahar Karşılması

Yaz bahar ayına bu yıl da erdik
Yayla yanaklarda buzlar çözülmüş.
Yine umutları güneşe serdik,
Kavlamış hayaller ruhtan yüzülmüş.

İşkin vermiş ağaçların tomuru
Kıvam almış köy kızının hamuru,
Toza durmuş yollarımın çamuru,
Sahiline hatıralar dizilmiş.

Çaylar coşmuş boz bulanık akıyor,
Kıyısında zaman beni yıkıyor,
Dört yanımı dağlar tutmuş, sıkıyor,
Vah gençliğim! Çatır çatır ezilmiş...

Söylene de Velioğlu söyle, ne?
Kader-kısmet, tesbih edip eyelene,
Bırak felek, bırak garip diylene,
Görmez misin can bedenden süzölmüş?

14.04.1997
Bilgi Köyü
Çatak/ Van

Osman Velioğlu

Bayburt Türküsü

Bilir misin gözüm Bayburt ilini?
Ateşine gurban, külüne gurban.
Bülbül selamlıyor gonca gülünü,
Bülbülüne gurban, gülüne gurban.

Anamın, atamın vatani Bayburt,
Güzelin, yiğidin mekânı Bayburt,
Unutma bağrından çıkanı Bayburt!
Yeşiline gurban, alına gurban.

İnce ince duman kaplar düzünü,
Kırağı ağartır çimen yüzünü,
Yosunlar bürümüş suyun gözünü,
Dikenine gurban, çalına gurban.

Çoruh kıyısında ördekler yüzer,
Yaylada koyunlar, kuzular gezer,
Güzelleri çarın altından süzer,
Çarşafına gurban, şalına gurban.

Kalesinde yuva yapıyor kuşlar,
Ceddinden ses verir sıralı taşlar,
Seksenlik ihtiyar bahçeyi işler,
Kazmasına gurban, beline gurban.

Bacaları yalar seher yelleri,
Kabartır çayları coşkun selleri,
Baharda çözülür yerin dilleri,
Ağacına gurban, dalına gurban.

Yazın da karlıdır Kop'un zirvesi,
Ne hoştur dibinde çiçek dermesi,
Nasıp mi bu gözün seni görmesi,
Dağlarına gurban, yoluna gurban.

Velioğlu Bayburt aşığı oldu,
İçine Çençül'ün hasreti sardı,
Tadı damağında hatıra kaldı,
Arısına gurban, balına gurban.

Osman Velioğlu

Bir Cinayet Tutanağıdır

Bir güz akşamıydı, hava serindi,
Yağmur yağıyordu,ıslanıyordum.
Ağzımda sigara, yaram derindi,
Gökyüzü donuyor, ben yanıyordum.

Bir mahkeme kurdum denize karşı,
Suyun üzerinden baktım maziye,
Derinden gelirken cenaze marşı,
Ben kalemi kırdım aşka, sevgiye.

Saygıdeğer heyet bilmeli şunu
Ben bu aşkı ondan şursuz aldım
Böyle bir mevsimde tanıdım onu
Kara gözlerine asılı kaldım

Rastgele savurdu bakışlarını,
Ruhumu kevgire çevirdi benim.
Yıldızlar kapattı ışıklarını
Sevda zindanına yakıldı tenim.

Sevdim diyebilmeyi beceremedik,
Arabesk hüznler sığınak oldu...
İncindik bilerek, boşveremedik,
Zaman süsümüzü çok çabuk yoldu.

'Sen' dedim ve onda beni yitirdim
Aradım umarsız kaybolan beni,
Kırıldım,ulaşmaz sana çitirtim,
Ölü varlığımla öldürdüm seni.

Şimdi bir merasim yapar yüreğim
Bunca yılı heder etti ardında
Üzerine ömür yığdı küreğim
Yatar ölü aşklar mezarlığında.

Teslim oluyorum.Kaçamam artık,
Onu ben öldürdüm.Pişman değilim.
Ömür defterimde sayfası yırtık
Bir daha adını anamaz dilim.

Osman Velioğlu

Bir Güzel İnsan

Bakışlarından
Zikzaklar çizerek çıkan
Yalnızlıklara aldırmadan
Göynük zeybeği oynar gibi
Onurlu, vakur
Hayatı oynayan
Ve
Dostluk girişimleri adına
Kendisine düşen
Hayal kırıklıklarından
Ardarda sıraladığı cümlelerle
Kurtulan,
Onları,
Yaşam dolu sözlerin altına gizleyip
Kahkahalarla boğan
Bir güzel insan.

Dostum, arkadaşım,
Tanıyorum
Şanslıyım

Osman Veliöğlü

Bir Nev'i Varım

Bu sevda kızıl kana
Banmış hançer misali,
Kör gözlü, can ağızlı...
Dalar ömrüme ömrüme!

.....ve ben susarım.
Pusarım yani.....
Dolar dilime dilime
Çelimsiz türkülerim.....

Apar topar yaşanmış
Üç-beş yıllık gençliğim
Gelir elime elime
El attığım dallarım.....

....vur emri var felekten
Gün ucu birkaç mayın,
Patlar beynimde hergün,

Hayat diyorlar buna....
Kelime kiskacında
Cümleler boyu hisler,

Varlık bu,
Sapına kadar varlık...
Bir kaç beton kalıbı,
bir kaç puslu mezarlık.....

Osman Veliöğlü

Bir Sigara İimlik Őir

Nerden bileceksin benim Şu anda
Seni dűŐunerek ađladıđımı.
Şiirler bir yanda, resmin bir yanda
BakıŐlarımızı bağladığımı.

'seni seviyorum' diyebilmenin
EriŐilmez hazzı dudaklarımda.
Ruhumu yıkayan tatlı sesinin
Nazlı aksı yaŐar kulaklarımda

Gecenin dördünde çalar kapımı
'buyur, gel' demeden gelir hasretin
Őana bađıŐladım gönűl tapumu
Ödűlű, gelmendir; bunca zahmetin...

DiŐi uzaklığım, mesafelere
dűŐmanlıđım; sana ulaŐmamaktan.
Gonca yanaklara, güzel ellere
Bir toz kadar olup bulaŐmamaktan.

'gel' tesbihindeyim sana kadınımdı
Mazini karanlık adresindeyim
Kimsesizlik yoldaŐ bana kadınımdı
Sigaramla seni imelerdeyim

Nerden bileceksin benim Şu anda
Resmini öpűpte kokladıđımı.
Geceler beynimi böyle yaranda
Hatıralarımı yokladığımı

Osman Veliöğlu

Boşluğa Savrulan Ses

Bir yılgın rüzgardı, dağıttı bizi,
Şimdi dört bir yanda, dört bin parem oy...
Üfuklarda kaldı mazinin izi,
Başka bir alemde benim çarem oy...

Yılgınım, bitkinim, gönlüm üşüyor,
Beynimde tonlarca fikir pişiyor,
Hayrettir; bu beden nasıl yaşıyor?
Yoktur ab-ı hayat veren derem oy...

Küsmüşüm sevdamin bed bahtlığına,
Kahırlar...hayatın hoyratlığına,
El oldum dünyanın abadlığına,
Yüzünü çevirir gitsem yörem oy...

Yanıktı türküler, sen tütüyordu,
Seher bülbülleri son ötüyordu,
Gençlik senelere can satıyordu,
Kalmadı ki bende, sana verem oy...

Nihayi gülüşü gömüp yıllara,
Sensizlik yurduna büktüm yolları,
Gider ayak kırdın bütün dalları,
Soldurdun gülleri, nasıl derem oy...

Kan tüten geceler çaldı sesimi,
Karanlıkta yıldız yoldu süsümü,
...ve yağmur yağımı, rüzgar esimi,
Boğdu benliğimi, kime erem oy...

Sevgili sandığım sevgisiz çıktı,
Ben ona doymadım, o benden bıktı,
Sevda mihrabımı dağıttı, yıktı,
Nerelere gidip yüzüm sürem oy...

Ağladım kadını erkekcesine,
Gözyaşlarım aktı gülercesine,
Dağları dağlara örercesine,
Kalbini kalbime nice örem oy...

Belliki yazgıdan vuslat silinmiş,
Hasret bıçağıyla aşkım dilinmiş,
Sevilen bilinmiş, seven bilinmiş,
Nasip olacak mı bir gün, görem oy...

Osman Velioğlu

Bozulmaz Deme

Munzur dağı gibi yüksekten bakma,
İnersin ovaya, havan bozulur.
Gönül sarayına kibiri sokma,
İncitir, yıpratır, sıvan bozulur.

Çeşm-i siyahına sürme çekersin,
Kimseyi beğenmez, burun bkersin,
Mevla yarattıysa, kaş mı dökersin,
Dermanım dediğın devan bozulur.

İnsansın güzelim, haddini aşma,
Her güzel güzeldir, kaydını düşme,
Çok tatlıyım diye kabından taşma,
Şirkeyi dökerler, revan bozulur.

Bu bir nasihattir, oku da düşün,
Vakt-i baharına erişti yaşın,
Velioğlu, donar tazeler kışın,
Amin sylediğın duvan bozulur.

Osman Velioğlu

Bu da Benim Sevdam

Vay hoyrat sevdam! / seni nere sığdıram?
Dağlara mı? Yollara mı?
Geçip giden yıllara mı?
Aman aman heey!

Bir yanım sana gebe, bir yanım sensizliğe
Bir yanım gülüşüne, bir yanım sessizliğe....
Ölem ben ölem.....

Seni yazabilmek seni,
Her bir harfe öpücükler kondurup....
Sana gelebilmek sana,
Yıldızları baş aşağı döndürüp,
Saatleri öldürüp.....
Aaaaaah ah!

Yine gecenin koynundayım yavrum,
Etek hışırtısına hasret
Dört duvar arasında.
Dumana boğdum hayalini,
Öksürdü bakışların / gözlerimi indirdim
Üçe böldüm ismini / hece hece sindirdim.....

Dışarda bir deli yağmur çekti beni,
Ellerim cebimde, sigaram ağızda, yürüyorum.
Titriyorum, üşüyorum / yanıyorum, ağlıyorum.....

Andır bu güzelim,
'Hoşçakal' anı.
Sensizlik krizindeyim, bitkinim vaaay vay!
Yarsız, yarensiz kalmışlık anıdır.
Dörtbir yanım yalnızlık,
Kimsesizlik yanıdır...
Geceler gülüm, geceler. / benliğimin kınıdır.
Ooooy oy!

Sana dokunabilmek sana, / yana yana,
Sesinden içmek / kana kana
.....ve yazmak karanlığa.....
Bu şiir, bu tutku, bu hoyrat seveda,
....en muhteşem varlığa...
Yani sana nazlı gül, sana. sanaaaaaaa!

Gün batımı vurgun yemişim gözüm,
Sensiz ana bin kaşır.....
Gece ağır.... / bağır bağır,
Bağırıyor hıçkırığım.....

Duman duman içip seni / şiirlere kusarım
Hayalin konuşur, ben susarım.....
Cümlelerden katarım / kağıtlara satarım,
Yıldızlara atarım / hece hece çatarım.

Virane kelimelerimdesin,
Terkedilmiş dizelerle, sarmaş dolaş yatarım...

doldurur ruhumu
bir nişaburek ağır semai:
' Câme-i sürh ile sanma lâl-gûn olmuş gelir,
Ah meleğim, ah güzelim, var dileğim, yar meded ey'
Ve Hacı Arif Bey'den Türk aksağı hicaz şarkı:
' Sayd eyledi bu gönlümü bir gözleri âhu
Bend eyledi zencire beni sünbül-i gisû.....'
Ben uçmaklardayım gözyaşından kanatlarla
Oooooooooof of!

Seni seviyorum nazendem,
Sınırsız...ölçüsüz..... / çok ama çok bile
Hiç kalır hislerimde.....
Sevdalıyım, tutkunum,
Seni seviyorum, seni özlüyorum..
Usanmadan, bıkmadan.....
Yıkılmadan, yılmadan
Taptaze ümitlerle.....

Osman Veliöğlü

Bu Şehirde

Bu şehirde; bütün yalnızlığımla
Kaldırımlarda büyüttüm sevdami.
Ve tuttum, tüm yalın kırgınlığımla
Gecenini elini, yıldız yordamı
Yürüdüm karanlıkta uçarcasına...

Bir esmer kız sevmiştim iki gözüm
Gür saçları Esence' den aşırma,
Kop Dağı' ndan yanakları çift dizim,
Bakışları türkülerden taşırma....
Bir esmer kız sevmiştim, taparcasına...

Bir porsiyon mutluluğa can paha
Dilim dilim yürek üstü umutlar...
Aşk çölünde serap serap bin vaha,
Tepetaklak ömrü martılar kutlar....
Rüzgar üstüme atlar boğarcasına...

Sıkıntım piştikçe daral basıyor,
Ayak izlerimde saklanır gece...
Gözlerim çalçene, dilim susuyor,
Boğazımda düğüm, isminden hece...
Yazgıya sitemler kusarcasına...

Bir esmer kız sevmiştim bu şehirde,
Nefesleri Zigana'msı kokardı.
Kader çizgim vuslatımı tehirde,
Sevenlerim beni gözden çıkardı,
Bu şehirde öldüm yaşarcasına...

Osman Veliolu

Dinle Ay Hırsızı!

Yılgınlığa resitaller düzenledim,
Solo meditasyon...
Kırılmışlığımın kenarlarını,
Yalnızlıklarımınla süsledim...
Üstüne çileden losyon..
...ve translar ötelere...
Seni izledim ilüzyonlarla,
Kafatasım dar geldi....

Yargılar..yargılar...
Hükümsüz hükümler...
Dört duvara ömür sığdırması...
Vay kahpe felek! vay kahpe dünya!
Küfürler....Nefret yağdırması,
Ağızlar dolusu küfürler...

Duygular vardı bastırılması...
Tepeden tırnağa sevdalar...
....ve hayaller vardı kısırılması...
Düşünler zamanı avda...

Yatırımlar yaptık fallara...
Tıka basa vira hasret!
.....ve net
.....görüntülerden set.
Gözler yatık yollara...

Bedenim yaralansa,
damla damla dert sızar..
Hücre hücre senleşti kanım,
pıhtılaşmaz, hep azar...
Pençe pençe sökülür canım...

İşte böyle ay hırsızım,
İnsan üstü bir insanım...

Osman Veliolu

Düş

Zinde bir yüreğin çöküşüdür bu.
Üstelik yaşamın orta yerinde...
Horlanmış bülbülün ötüşüdür bu,
Acıtır avazı.Yaram derinde..

Linç edilmiş bir sevgidir kanayan,
Tesellisi masivada asılı...
Oyun değil, bir hayattır yaşanan.
Kan karışık göz yaşıyla yazılı..

Sonsuz düşlerime ilıstirdiğim,
Ey nadide varlık. Acımasızsın.
Nazlı bir gülüşten süzüp derdiğim,
Duygular, izin ver gönlüne sızsın.

Etekte çırpınıp duran bir zerre,
Bilemez zirvenin fırtınasını.
Erişebilmeye takmış bir kere
Nerden anlayacak senin yasını...

İster ki bir gülüş süzülüversin
Aşağıya doğru. Teselli olur...
Neyin eksilir ki? Ne kaybedersin?
Lime lime bakış seni de bulur...

Ah! Sıcaklığının kokusu yeter,
Matem kovuğunda ısınmak için...
Ağır sevileri taşımam biter,
Dön artık. Muhtacım avunmak için...

İssiz zirvelerde yapayalnızsın,
Ne olur beni de eteğine al.
Kendinle bu denli avunamazsın,
İster okşa beni, ister derde sal.

Osman Velioğlu

Elâ Gözlüye

Uykusuz gecenin kara yüzüne
Çizdiğim resimsin elâ gözlü yar,
Gönül defterimin beyaz özüne
Yazdığım isimsin elâ gözlü yar,

Dudak ibâdeti, bakış hacısın,
Kalbin atışına sebep, gücüsün,
Onurla taktığım sevda tacısın,
Solmayan süsümsün elâ gözlü yar,

Benim bedenimde ikinci cansın,
Gözüm bebeğinde tatlı bir bensin
Aşkın hançerini saklayan kınsın,
Çıkmayan sesimsin elâ gözlü yar.

Bir umut öyküsü, bir yaman türkü
Aks-ı sedâsına yandığım şarkı,
Vel'öğlü'nün sana geçiyor erki
Çıkmayan sesimsin elâ gözlü yar ...

Osman Velioğlu

Erişilemeyene

Sen bir güneş isen evrende yalnız
Ben de kuruttuğın yayla çiçeği.
Güpegün yanarken duldasız, dalsız,
Özümün üç öğün sensin içeği.

Sen sevda bulutlu, sen gök şakaklı
Sen, toprak ananın haklı gururu...
Rüzgarı okşayan ceylan ayaklı...
ve hayal ülkemin bahar süruru.

Sen bir Afrodit'sen ben Prometüs,
Parçalar kalbimi şuh bakışların
Bu yüreğim sensiz yaşamakla küs
Gözlerimde perde ten nakışların...

Ölümü kustukça yüzüme yıllar
Aşkını önüne siper ederim
Bitiş sinyalinin verdikçe yollar
Gençliği onlara rüşvet öderim

Al gülden çalıntı ateş dudaklı
Hoyrat türküm benim, ulu sevdiğim
Emsalsiz burunlu, kadın yanaklı
Her saldığı derde boyun eğdiğim.

Ne ben diyebildim, ne sen anladın
Biz, aynı dünyanın ayrı insanı
Sarsar bedenimi duydukça adın
Dondurur damarda dolaşan kanı.

Gönül bu güzelim, laf anlamıyor
Ben de biliyorum; sonucu hüsrân
Ne kadar anlatsam o dinlemiyor
Olmuyor be gözüm, olmuyor, inan!

Osman Velioğlu

Erzincan'a Mektup

Erzincanım, can çiçeğim, can gülüm,
On yıl oldu seni göremedim vay....
Şenden uzakta mı bulacak ölüm?
Ömrü, toprağından deremedim vay...

Onuncu zemheri bitmek üzere
Hasretin dumandır dumanlı sere,
Firkat kuyusuna düştük bir kere
Terzi Baba'ma el veremedim vay...

Bıyık terlemeden ayrıldım senden
Gurbet çok şeyimi kopardı benden
Bülbüldüm, kovuldum bağ-ı gülşenden
O kutlu sekiye eremedim vay....

Bazan dalıyorum, sayıklıyorum,
Göklerden yerini ayıklıyorum,
Geceyi süt bilip yayıklıyorum,
Dağları dağlara öremedim vay....

Girlevik başında uyuyamadım,
Munzur'a sırtımı dayayamadım,
Balıklı Köyü'nde büyüyemedim,
Kırklar'a yüzümü süremedim vay...

Ah Erzincan, beni sen unuttun mu?
Depremle mazimi alıp yuttun mu?
'o benim çocuğum' deyip tuttun mu?
Camine seccade seremedim vay...

Velioğlu derler yalnız ozanım.
Pir elinden bade içip sızanım,
Her gittiği yerde seni yazanım
Aıştım hasrete, yeremedim vay....

25.01.1996
Eskipazar/ Karabük

Osman Velioğlu

Fizik Ötesi Arzu

Bir bahar rüzgarı olsam yürüsem
Okşasam saçını incitmeden yar.
Bir yayla havası olsam bürüsem
O nazlı başını, incitmeden yar.

Yanağında gamze, gerdanında ben,
Dudağında bir gül, bedeninde can,
Ben olsam nazendem damarında kan,
Dolaşsam tenini, incitmeden yar.

Bir karanfil olsam, alsan eline,
Koklasan. Türküyle dolsam diline,
"Al kuşağım" deyip sarsan beline,
Kavrasam belini, incitmeden yar.

Ak güvercin olup konsam serine,
Bin zülmet gönlümü sarsam nuruna,
Alnında ben dursam hattın yerine,
O kalem kaşını incitmeden yar.

Ben sende kaybolsam, sen bende aysan,
Eğilsen, yüzünü bağrıma koysan,
Kalbin atışında adını duysan,
Asırlık düşünüy incitmeden yar.

Bir hoyrat söylesem, bir hoyrat ki yar;
Çığırda yüreğim: Oy Havar, Havaaar!
Ben hayal, sen hayal...Geç karşıma dur,
Sırılan yarını incitmeden yar.

Ben bir Velioğlu, sen nazlı suna,
Keşifsiz rüyamda erişmez sana,
Boşuna gelmişim bu köhne hana,
Giderim, varını incitmeden yar...

Osman Velioğlu

Gece Şiiri -1-

Yine akşam oldu yıllara bedel,
Şehir alev alev, camlar tutuştu.
Vur kalbime gurup, sende del be, del!
Anka kuşu birgün verecek muştı.

Bırakın gündüzler beni emanet,
Serin bir ayazı takın koluma.
Yarına, beynimde binbir kehânet;
Sokak köpekleri, bakın falıma...

İki yol göründü: uzun ve kısa...
Üç vakite kadar canlar nerdedir?
Yüklenme yüreğim ne gam ne tasa,
Maddeler mânâda ince perdedir.

Bir leyl-i muamma, sadık sevdalım,
Düşüme düş dürüp, düşte yaşatır
Yıldızdan mahyalar tutanak dalım
Göz olur, bakışla beni kuşatır...

Mezarlık selvisi ben, dikilirim,
Issızca caddenin tam ortasında.
Çarpar dallarıma yıllar.Bilirim
Vuslatı sunacak altın tasında.

Dalar sessizliğe hıçkırıklarım
Bir baykuş gülüşü koşar peşime.
Sevmişliğim benim, yalnızlıklarım
Gül-diken olacak mezar taşıma.

Osman Velioğlu

Gece Şiiri -2-

Ben adım attıkça toprak çöküyor,
Omuzuma sinmiş katmerli çilem
Titrek bacaklarım arşı çekiyor,
Kafamda tek hücre koskoca alem...

Tutar kollarımdan, silkeler beni,
Sıkar boğazımdan serseri rüzgâr.
Kusar üzerime lambalar kini,
Anlamam; zaman mı, ben mi sahtekâr...

Çözülür diz bağım, sızar bir ağrı,
Çömelip kalırım bir kuytu yerde.
Gayrı içim göçer... Ve nâçar çağrı:
Gelecek mi bir gün? Beklenen nerde?

Emer dizlerimden göğsüm zamanı,
Ellerim başıma dayanak olur.
Hasretim dağıtır sisi, dumanı,
Sılam, tam önümde bir çanak olur.

Tüter buram buram dağı, pınarı
Dereler taşlara vurur başını.
Kırdan papatyalar yaşmak kenarı,
Darılmış nâzendem, döker kaşını...

Osman Veliöğlü

Gece Şiiri -3-

Geceler, geceler, dostum geceler,
Kaldırımlar yatak, gökyüzü yorgan...
Geceler; içimde yüklü heceler
Cümleler, boynuma dolanmış urgan...

Siyah saçlarına dolanır gönlüm,
Vurur suratıma tel tel kâkülü,
Soğuk ensesine yapışır alnım,
Sevenin sevene budur ödülü...

Beynimde, fikirden korkunç anafor
Tartar mizânında aklım hayatı,
İçimdeki ben'de müthiş bir efor...
-Enaniyet yüklü truva atı.-

Kırar zincirini milyon hafakan,
Saldırır üstüme. Tutar kaçarım.
Taşar avucumda bir kızılca kan,
Tuzlu gözyaşıma katar içerim...

Osman Velioğlu

Gece Şiiri -4-

Her soluk alışta yutarım şehri,
Çiğerime siner kabir kokusu.
Ya Tunca kenarı, ya Meriç nehri
Karanlık kundakta bebek uykusu...

Zulada ecelin kahpe fakları,
Karışır nefesi nefeslerime..
Yoklukta varlığın zafer takları,
Ürküntümü serper tiz seslerime...

Yağar ipil ipil tan ışıkları,
Oğar gözlerini mağrur minare.
Mahmur bakışlarda sual şıkları,
Kentin kafasında al be al bere...

Bacalar üstüme salar kurumu,
Hortlayarak keser yolumu güneş.
Kızaran çeşmimde vâkit yorumu,
Ne seher dost bana, ne doğan gün eş...

Bekçilik yaparım kaçan zamana,
Varın avukatı, yokun savcısı...
Bilmeyenler, şair diyorlar bana;
Buyum iki gözüm, 'Meçhul Avcısı'...

Osman Veliöğlü

Gecede Resital

Parke taşlarına serdim hasreti
Üzerinde gezdim sabaha kadar.
Ömür destesine derdim gurbeti,
Avucumda ezdim sabaha kadar.

Bir dolunay vardı, bir de ben vardım,
Binbir kelimeyle türküler ördüm,
Karanlığı büküp belime sardım,
Geceye sır dizdim sabaha kadar.

Yuttu varlığımı ruhumda gece,
Yıldızları saydım, ürkek, gizlice,
Gökyüzü tualdi, bakıp öylece,
Ak resimler çizdim sabaha kadar.

Kaldırım kaldırdı gölgemi yerden,
Tundra kasırgası, çimensiz kırdan,
Yalnızlık yazgısı, yazgısız serden,
Havaya ' gel' yazdım sabaha kadar.

Sigara dumanı, pofur pofurluk,
Hayâlde bozgun var, düşte sıfırlık,
Vay be Veliöglü, her sey küfürlük,
Ne bulduysam kızdım sabaha kadar....

Osman Veliöglü

Geceyi Kaldır Omuzlarımdan

Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,
Ağrılar fışkırır değdiği yerde,
Bir kovuk örmüşüm yalnızlığımdan
Sensizlik boşluğu bakar içerde
Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,

Abanır gövdeme koca gökyüzü,
Altında ezilir, kanar yüreğim.
Sırıtır karşımda geçmişin yüzü,
Kaybettiklerine yanar yüreğim
Abanır gövdeme koca gökyüzü.

Külümde ararım kaybolan beni,
Yakanlar keyfine bakadursunlar,
Tutamam, maziden sarkan gölgeni,
Gerçekler hayali yıkadursunlar,
Külümde ararım kaybolan beni,

Her kaçış, bir acı dalı uzattı,
Tutunabilecek başka neyim var?
Yaşam, beni bana böyle tanıttı,
Varlık varlığımı başından savar,
Her kaçış, bir acı dalı uzattı,

Kahır gönderine bayrak çekerim,
Yokluğun cehennem, varlığın sırat,
Ömürsüzlüğümle ömür sürerim
Dibinde selama durur hatırat,
Kahır gönderine bayrak çekerim,

İnsan ne değilse o olmak ister
Ben seni isterim; gel de çöz bunu,
Arala geceyi, yüzünü göster,
Başka türlü gelmez hasretin sonu
İnsan ne değilse, o olmak ister.

Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,
Çok ağır geliyor sensizlik bana
Bir kovuk örmüşüm yalnızlığımdan
Şiirden taht yaptım içinde sana
Gel kaldır geceyi omuzlarımdan,

Osman Veliöğlü

Gel de Unut

Yorgun düşüncelerimde sakladım
Bûselerin uçuşan buğusunu.
Yalnızlığı gecelerde yokladım
Ürküttüm zamanın son kuğusunu...

Beceriksiz sevilerde boğuldum,
Sınırsız düşlerde buldum kendimi,
Saadetten yoksun, acılardan fuldüm,
Kabuğum çatladı, yıktım bendimi.

Yazınlar yetersiz kaldı bir tanem,
Türkülere vurdum mazlum sevdamı.
Yokları oynuyor bu gönül hanem
Eridi buzlardan kurulu damı.

Acemice tutup o ellerini
Yüzüne bakıştan asırlar geçti.
Sararken titrerdim, o bellerini
Gözlerim gözünden zamanı içti...

Uğraştım, çalıştım, didindim durdum
Gayriye elimi uzatamadım...
Hep seni yaşadım, hep seni sordum,
Can çiçeğim seni UNUTAMADIM....

Osman Veliöğlü

Gör beni

Gün aşırı diyarlardan
bir solukluk sevda getir...
Bağa küsen bülbülün
sitem yüklü ötüşünde
nağmelere sür beni.....

Yakamozlu sahilin
çocuk ürkekliğini
dalgalarda tutarak;
Yanağımı yalayan
ılık bir meltemin
kucağına sar beni.....

Şu ihtiyar selvinin
kollarındaki hüznü
bir martının kanadına yükleyip
o meçhul kumsallarda
telek telek der beni.....

Bir banliyö treninin sireninde
Mozart' in sevda bestesini duymak;
veya
bir vapur düdüğünde
Ray Charles' ı aramak
ve
Beethoven' in
Ay Işığı Soneti' ni dinlerken
Tuna kıyısında at sulamak
...gibi tutkularla yor beni....

Bir mevlevi semahında
içi boş neyden çıkan
tasavvuf ezgisinde
Mevlana' yla söyleşmek,
Ve yıkık bir dergahta
Yunus' tan ders almak
bir yana,
Itri' nin tekbirinde
dalga dalga yükselen
azamete dür beni.....

Beni;
Benim beni aradığım
bulanık seherlerde değil,
Kızıl akşamların ardındaki
matem sığınağında ara
ve
geceye sor beni, , , , , , , ,

Acıma bana
gülme beni
ben senin eserenim

ben senin esiririm.
yani ben senim
sıkıysa
yerden yere vur beni.....

yağmurlu bir akşamın
ıslak kaldırımında;
akseden suratımın sol yanında
gamze gamze
ayağınla öp beni.....

beni çiğneme
beni yutma
beni yaşa
.....ama asla.....
varlığımı unutma.....

.....varım ve burdayım.....
nereye baksan.....
.....güzel veya çirkin.....
tatlı veya iğrenç.....
.....o benim.....
.....-senden arta kalan ben-.....

zaman adlı yumaktan
sevda çağlarıyla,
nakış nakış ör beni.....
....
ve
Yüreğinde gör beni.....

Osman Veliöğlü

Kaçaklar

Keşiş Dağları'nda yağmur atıyor,
Postalımız çamuruna batıyor,
Duldada Cemo can yorgun yatıyor,

Gücümüz tükendi vay daye daye,
Sevdalanmak suç mu? Bu takip niye?

Bağdaş kurup bir kuytuya oturduk,
Anıları göz önüne getirdik,
Alişan'ı işkencede yitirdik,

Sinemiz sızlıyor vay daye daye,
Yiğidi namertçe bitirmek niye?

Vur fermanı çıkmış Ağa babadan,
Uşakları kovdu bizi obadan,
Duman olmuş duman Keşiş, kabadan

Geceye mahkumuz vay daye daye,
Gündüzleri haram eylemek niye?

Muhannitler çıktı, ihbar ettiler
Kimden çekinipte bizi sattılar,
Acımıza bir de onu kattılar,

Mavzerim ıslanmış vay daye daye
Gardaşı gardaşa harcatmak niye?

Keşiş Dağları'nı aştık ağırdan,
Bir baygın "ahhh!" "çıkta yanık bağırdan,
Sevdasına tutkun ölmez kahırdan,

Kaçmaktan usandık vay daye daye
Seveni sevenden ayırmak niye?

6.5.1993
E.F. 4
Edirne

Osman Velioğlu

Kapanan Kapanana

Kurduğumuz kentler kapalı gülüm,
Yüreklüğümüzün caddelerine...
Ve 'sen' ler dalından kopalı gülüm,
Dün akıtır günler loş evlerine...

Elim sigaraya düşer bir vakit,
Küfürler salarım hâki renklerde.
Git derim kahrıma: Yeter be! Çek git!
Türküler söylerim boş ahenklerde.

An gelir, duvarı tırmalar gözüm,
Umuda çentikler atar yaşlarım.
Oradan oraya savrulur közüm,
Külümnden kendimi tekrar aşlarım..

Bir hüznün mü dersin gözlerimizde
Eli kolu bağlı yurtsuz mu yoksa?
Hasrete boyanmış sözlerimizde,
Yankılanan sevda, mutsuz mu yoksa?

Kurduğumuz düşler kapalı gülüm,
Alışkanlık oldu bu bekleyişler.
Biz, birbirimizden kopalı gülüm,
Yıllar aramıza engeller işler.

Osman Velioğlu

Kar ieği

Kar içinde bir başına
Boynu bükük kar ieği.
Hele bir yol güneş çalsın
Sen o zaman gör ieği.

Yüreğinde sarı açar
Ayazlara koku saçar
Sudur, buharlanır uçar
Gel de hayra yor ieği

Biliyorsan bana göster,
Kar yorgana buzdan astar
Yalnız kalmak yürek ister
Korkak sanma her ieği...

Dostların yok yeşil yeşil
Günün gecen ışıl ışıl
Uyuyuver mışıl mışıl
Uykulara vur ieği

Özlemimin adı odur
Varlığımın tadı odur
Savcı odur, kadı odur
Gel de bana sor ieği

Sevdaların sır kaçağı,
Gayri sen de gör gerçeği
Kor bakışı, nar ieği
Kar ieği, yar ieği....

Osman Velioğlu

Kıl Payı Sevda

Tut ki; kılpayı sevmişim seni,
Yarım yamalak,
Gece susamışlığıyla,
İssiz dağ başlarında
Kekik kokusu kadar...

Tut ki; kılpayı öpmüşüm seni,
Dağlara tutunarak,
Evreni yutar gibi
Binbir tutku hamili
Munzur bulutu kadar.....

Tut ki; kılpayı görmüşüm seni,
Prometüscesine,
Kartallar arasından,
Çırlıçiplak, üryan,
İsyanımın ardından,
Bin utanç tabusuyla.....

...ve tut ki; yaşamışım seni,
Mem u Zin yaşamıyla,
dağında, yaylasında,
...kutlu ülkemin.

Yazgı bu iki gözüm,
Mavzer suratlı yazgı...
Kurşunlarda can bulur;
Hak için,
Özgürlük için sıkılan kurşunlarda.....

Birgün: sular durulur / Sevdam
Şanlı zılgıtınla,
Kınalı ellerinle / saracaksın ruhumu,
Kılpayı güleceksin,
Ve ben,
...kılpayı öleceğim...
...-Yeniden Dirilmek Uğruna-....

Osman Velioğlu

Leylim! Ah Leylim

Doğ dediler bre leylim!
Doğduk.
Geceyi boğduk
Şebnemli sabahlarda.....

Yaşa dediler leylim!
Yaşadık.
Hayata sadık
Oralarda, buralarda.....

Ağla dediler leylim!
Ağladık.
Çeşme sitem bağladık
Kırpıklar isyanlarda.....

Bekle dediler leylim!
Bekledik.
Hasret tenefüs ettik
Kokuşmuş zamanlarda.....

Özle dediler leylim!
Özledik.
Yorulduk, dertlendik,
İkimiz...Uzaklarda.....

Hep dediler be leylim!
Dinledik.
Ezildik, inledik,
Gözlerimiz yollarda.....

Fakat;
Sevme dediler leylim!
Biz sevdik.
Yaralı kumru idik,
İki ayrı dallarda.....

....Ve şimdi Leylim;
Dağ gibi yüreğime
serpiştirdiğim umut..../
..bir senfoni..../
..veya sen....
sende kaybolan ben
bir bedende iki sen....
.....bakışlar ufuklarda.....

Amman leylim,
Bre Leylim!
Sevdim.....
.....ama
.....ölmedim.

Osman Veliöğlü

Mehtap Esintisi

Seni sevmek suçmuş...Bilemedim can!
Bitti o vaveylâlar...bitti o ilk heyecan....

Sen gittin buralardan; ben, kendimi ararım
bu köskoca şehirde, dolaşp sokak sokak...
Gözlerimle yolları biteviye tararım:
' Acaba o gül yüzlü hangi yönden çıkacak? '

Bir mehtap esintisi kurcalar
.....düşlerimi parçalar...

Dayanılmaz a canım! şart olsun dayanılmaz,
Böylesi umutsuz beklemele;
Anı andan ayırıp, günü güne eklemekle
.....sevdalar anılmaz...

Osman Veliöğlu

Murabba

Seni unutmanın arifesinde
Gün içip, geceye doğru sızarım.
Gönül konağımın cam kafesinde
Yalnızlık üstüne şiir yazarım..

Osman Veliöğlu

Ömür Ninnisi

Farzet yaşamadık biz o yılları;
Uyku arasında rüyaydı farzet....
Kader düğümlemiş bütün yolları,
Ya sabır çek gönül, ya sabır....Sabret.

Sabret deli gönül, sen yine sabret.

Ta baştan belliydi, vuslat mahşerde,
Kandırdın kendini seneler boyu.
Hiç yere sokmuşsun başımı derde,
Kim koparacak ki senden uykuyu?

Uyu kara bahtım, sen rahat uyu.

Aynalar ardından sevmek ha gözüm?
Ne tekmeler yersin kıcına böyle.
Ağarmış saçlarım, yıllanmış yüzüm,
Hayaller saz olmuş, hem çal hem söyle,

Söyle yılan dilim, türkünü söyle!

Şimdi bak yalnızım, tek başımayım,
Sensizliği bile kovdum buradan...
Kime ağlayayım? Kime yanayım?
Gayrı, can süzülür kuru yaradan,

Gençlikte çekilip gitti aradan.

Osman Veliöğlü

Ruh Kovalamacası

Sensizliğin boyut boyut hiçliği
Kavramlara beni mahkum etmişti
Düşüncenin senden gelen açlığı...

Gitmişti kadınığ, ömür gitmişti,
Yıllar öncesiydi son çağrım sana,
Sen gel veya gelme, avaz bitmişti.

Bir kara sevda - ki ağdadır cana-
Koskoca hayatı sildi süpürdü.
Bir yürek, bin hasret bıraktı bana.

Günler çalkalandı, saat köpürdü,
Boğuldu senliğim an arasında.
Sadece seviler temizdi, pürdü.

Kurtcuklar beslendi aşk yarasında
Beynimi kemirdi her biri benim.
Al canlar yetişti is karasında.

Sünger gibi emdi geceyi benim,
Ben beni kaybettim binlerce bende.
Evreni kapladı boyum ve enim.

Ruhum peşisıra, hayalin önde,
Yol aldı muttasıl, hiç tutamadım.
Yokluğum bendeydi, varlığım sende.

Bir kerecik olsun, unutamadım!

Osman Velioğlu

Sana Gel Demeyeceğim

Durgun sularına dalarak dilin
İnciler çıkartır, dizerim boy boy...
Silin varlığımı aynalar, silin,
Bir başka boyuta sızarım oy oy...
Şimdi seni bir görsem
Kendimi hatırlarım

Yaşıyorum halâ ölüme karşı,
Giydiğim, yokluğun 'sen' gömleğidir
Gezinir peşimde bir ölüm marşı,
Sisler yıldızların örümceğidir
Şimdi beni bir görsen
Kendini hatırlarsın

Sokak ortasında vurdu gözlerin,
Zaman dondu gülüm, ıssız can dondu..
Boşlukta asılı kaldı sözlerin,
Her gece beynime beynime kondu.
Gidişin varlığındı,
Gelişin bitişindir,

Havaya yazdığım 'gel'leri sildim
Görüpte gelirsin korkusundayım.
Yokluğunda seni, kendimi bildim,
Ben hala ilk bakış uykusundayım..
Gidişin varlığımdı
Gelişin bitişimdir.

....Ve sana 'gel! ' demeyeceğim.....

Osman Veliöğlü

Satılık Gönül

Seni sevdiğimi bir ben bilirim
Bir de dertleştiğim çayım, sigaram...
Cehenneme gitsen tutar gelirim
Dağlansın orada umarsız yaram...

Ey yamyam yürekli insafsız kadın
Beni yakmaya mı geldin cihana
Sanki tüm evrene nakşolmuş adın,
Nakışlar mahkummuş sanki de sana

Sen vicdan düşmanı, sevmek belası,
...ve sen çirkinliğin süslü cilası
Beynimde zerresin, gönlümde evren.

Varlığı yokluğa mecbur edişin
İflas ettirdi bak...-böyle gidişin-
Gönlümde tabela: 'satılık devren'

Osman Velioğlu

Sen Anlarsın Bunu

Ben ki yüreğime yığınak yaptım,
Leyladan süzülen özellikleri,
En mecnun halimle hayatı kaptım,
Derdim ateş ateş güzellikleri

Nazlı bir gülüşe gömdüm hayatı,
Uzulca sokuldu gölgeme varlık.
Sevgisiz hangi ruh bulur rahatı,
Maziden atıye sızar karanlık.

Aşkı üç boyutlu yaşayabilmek,
Niçinler faslını bitirebilir.
Nasıllar dokunsun koy,ilmek ilmek,
Umutlar sonunu getirebilir.

Aradım yıllarca ben bu gözleri,
Renginde saklıdır huzurum diye.
Ama,cümlelerden bakar izleri,
Gözümde yansımaz, sorarım: Niye?

Şiirler yağıyor gül kokusunda,
Üstüne bir tutam yürek serpilmiş.
Isıtır gönlümü dokunuşunda,
Leylakmış,sümbülmüş...toplucu gelmiş.

Kırçıçığım dedim adına senin.
Ümit tazeledim, yaşama dair.
O eşsiz varlığın, hayal gözlerin,
Madem esirgenir; n'etsin bu şair?

Osman Velioğlu

Seni Sevmiyorum

İşte neden;
Sen değilsin
Bendeki 'sen'
Sırf bu yüzden
-Seni sevmiyorum-

Osman Veliolu

Serzeniş

İki mısralık can, sevgiye ölçü,
Umutlara dudak büküş, sınırsız...
Sanma doruksuzum, rüyalar elçi,
Kan-ter içindeyim, uykular arsız...

Tıkanır düşüncem, beynim duralar,
Varlık yüz çevirir, yokluk yaralar,
Gözümde bulanır, allar, karalar,
Kavurur gönlümü alevsiz, narsız...

Bir esmer hasrete serzenişlerim,
Gece kasnağına onu işlerim,
Mülhimi seviler olan düşlerim,
Öteler ötesi kırlarda kırsız...

Sonranın sınırsız ölçütlerinde,
Muallak bir kaos, hatsız, derinde...
Lisansüstü hasret günün birinde
Öldürecek beni, sevensiz, yarsız...

Sevmek değil gözüm, anlaşılmamak
Kahrediyor beni. Yılmak, bulmamak,
Solmak can çiçeğim, civan kalmamak,
O sebeple kalbim böylesi sırsız.

Osman Velioglu

Sevilerde Buluşamama

Ruhumun en ücra köşelerinde
Karanlıklar çöktü, farkında mısın?
Boğulurum sensiz gecelerinde
Anlamam, dün de mi, yarında mısın?

Benliğim kahrolmuş, benliğim yorgun,
Kusursuz varlığın ışık tutmuyor
Zamanı dondurdu bu ani vurgun,
Bakışlar soğudu, düş ısıtmıyor.

Avuntum haykırır yalnızlığımı
Kanıtlar anlamsız terkedilişi.
Sözlere gömerim kırgınlığımı,
Kanatır beynimi yokluğun dışı.

Biz - ki sevilerde buluşamadık-
Ulaşılmaz kıldık birbirimizi.
Duygular savruktu, anlaşılamadık,
Anlaştıramadık sözlerimizi.

Şimdi bir sorgudur, beynimi sarar,
Varlığın ne kadar gerekli bana?
Gözlerim, kendine muhatap arar
Anlatabildim mi kendimi sana.

Osman Veliöğlü

Sevilere Veda

Bir hayat yaşıdım, bir deli hayat,
Yaş kemâle erdi, büyüemedim.
Gülücükler sahte, dostluklar bayat,
Kimseye sırt verip yürüyemedim.

Sevdalar kahpece baltalandıkça,
Ruhumu hapsettım yorgun cesede
Gidenin ardından gönül yandıkça,
Aşkı mahkum ettim iki celsede.

Bütün güzellikler benden uzakta,
Farkına varmadan yaşıyorum ben.
Umutlar uzakta, düşler tuzakta,
Sırtımda yalnızlık taşıyorum ben...

Sevmeye hakkım yok, sevmeye de,
Yıllarca boş yere hayaller kurdum.
Çile, acı, özlem var sermayede,
Bedbahtlık tahtına göktüm oturdum.

Şimdi kavgadayım kendi kendimle,
Oradan oraya savrulacağım.
Bırakın başbaşa beni derdimle,
Sevimin yağında kavrulacağım....

Osman Veliöğlü

Soğurtu

Her sabah cebimden alıp güneşi,
Şehrin üzerine savuruyorum.
Anlamam, kim verdi bana bu işi,
Kendimi kendimle kavuruyorum.

Altında tüneyip yaşlı çınarın,
Mahmur bakışlara nanik yaparım.
Sarın bedenimi rüzgarlar, sarın,
Elbet birgün, ben de burdan koparım...

O'nu arıyorum, buram be buram,
İşve kaldırımlar şehvet satıyor.
Kan değil, geceyi akıtır yaram,
Ay mızrak saldııkça tene batıyor...

Her gece bir celse kurup gurbette
Yargıladım onu, suçluydu bence...
Sinsi tabiatlı yalın hasrette
Eridi vuslatım, bak, ince ince...

Çatla kahrolası ayrılık vakti,
Visale gün saydım. savuşacağım...
Göresi, içime bin umut ekti,
Ha bugün, ha yarın... Kavuşacağım....

Osman Veliöğlu

Son Uğurlama

Bu senin kaçınıcı gidişin böyle,
Yılları dolayıp bahar-ı ömre.
Tekrarı mı olur geçmişin? Söyle
Otuz üçüncü kez düşerken cemre.

Ne yağmur başlıklı mevsimler geçti,
Senin al yazmana nispet ederek.
Gençlik susadıkça hayatı içti,
Bomboş saatleri sensiz güderek.

Ya Sabır'lar çektim her anışımda,
Kıvrılıp sokarken beynimi gece.
Bir sinsi ateşti, kor...Yanışımda
Dumanım olmuştu o iki hece.

Düşler vardı sunam, özgür ruhumun,
Seninle beraber şehvet duyduğu.
Düşünlerim vardı, bin uçurumun
Olmayan sonundan korku soyduğu.

Yıkılmışlığımın son dayanağı,
Bir ürkek bakıştı.Şimdi yok oldu.
Fikr-i umanımın sendin sunağı,
Artık o sunağa ölüm sokuldu.

Güle güle yavrum, ardına bakma,
Görebileceğın iki katre yaş.
Hayatını yaşa, canını sıkma,
Düşünmeye değmez bu beyni ayyaş.

Tarih yazmamıştır; iki zıt hissin
Böylesine korkunç kesişimini.
Bir nokta koyalım, burada bitsin
Bozalım tek ayak üstü yemini.

Yani can çiçeğim, zaptedemediğın,
Büyük nefretini yüreğine as.
Benim yaşadığım, senin güldüğün
Umarsız aşkıma yorgan olsun yas.

Osman Velioğlu

Şiirimin Katıĝısın

Bir İstanbul şarkısından koparıp
Sarmaladım seni dizelerime.
Harmanlanmış türkülerden aparıp
Katık yaptım seni şiirlerime.

Kanlı bir pusuydu elâ gözlerin,
El değmemiş gül gibiydi nazların,
Cümleleri yağmaladı sözlerin
Katık yaptım seni şiirlerime.

Kafiyeler susuzdular, actılar,
Ay yüzünden kana kana içtiler,
Bakışların, gerildiğim haçtılar,
Katık yaptım seni şiirlerime.

Yıldızları gök yüzünden yağdırdım,
Ellerini onlar ile oğurdum.
Her dizeye bir hücreni sığdırdım,
Katık yaptım seni şiirlerime.

Ağırdı seviler, taşıyamazdın,
Bensiz, böyle büyük yaşayamazdın,
Sevgimle örtmüştüm, üşüyemezdin,
Katık yaptım seni şiirlerime.

Alev dudakların, ateş nefesin,
Yılları eritti, kavurdu sesin,
İnsandan ötesin, bilmem ki nesin?
Katık yaptım seni şiirlerime.

Osman Veliöĝlü

Şiirimsi

.....-Yazgıç-.....
Ben bu dünyadan uzak,
Siz bana, yıldızlardan daha uzak...
Yalnızlıktan milyon tuzak....
Erişememişliğin soyut boyutlarında
Erişebilme kavgama ereksiniz.....

....siz.....siz.....;
Belik belik saçlarında
Anadolu'nun çimenlerini yaşatan güzel;
Ege'nin buharından çalıntı yaşınızla
...ve Edremit'in fahiş ikliminden
alıntı havanızla
burcu burcu vatan kokuyorsunuz....
Nazlı dudaklarınızdan, Kaz Dağı'nın
sarkım sarkım gülüşleri sarkıyor....
....ve gök buluttan şakaklarınızda
Körfezin yakamozları saklı....

....ve siz.....ve yine siz....;
Zeytinlikleri gözlerinde özetleyen
kumru duruşlu, keklik sekişli,
ceylan bakışlı siz;
Sevdayı hayatla irdeleyecek kadar hassas;
Bir o kadar yaşam dolu siz;
Benim varlığımı, şiirlerde bulup
öykülerde yorumlayabilebiliyor musunuz?

Ama ben;
sevgi sözcüğünü aşklandırarak kadar hasis
Sevdayı karalandıracak kadar,
duygu mahkumu ben;
Sevebilmişlik dehlizinde
Sizi unutamama kaygısı içinde
Vuslat fukarası yüreğimle
Kör-topal yola çıkabilebildim,
Anlayabilebiliyor musunuz?

....ve yine benden öte ben;
Sizi seviyorum demeyeceğim...
tutkumu seviyle sınırlandırmak
duyularıma ihanettir.....

Çünkü,
siz ve ben;
Sezişlerimizdeki çakışıklık,
Sevişlerimizdeki yakışıklık,
Ve duyularımızdaki kıvılcımlarla
aynı sevgi frekanslarına tutulduk....
Algılayabilebiliyor musunuz?

Osman Veliöğlü

Unut Gitsin

Sana, beni sorarlarsa nazende,
Bir zamanlar tanıyordum de gitsin.
Hatıralar canlanırsa gözünde,
Sevenimdi, yanıyorum de gitsin....

Kader bizim yolumuzu ayırdı,
Seni sevda, beni çile doyardı.
Sorarlarsa bu yığıdi kim vurdu?
Felek vurdu sanıyorum, de gitsin.

Kavuşmaya ümidimiz kesildi,
Boynumuza dert yaftası asıldı,
İlişkimiz, bir kaç yıllık fasıldı,
Yine başa dönüyorum, de gitsin...

Velioğlu diye bilirdim onu,
Deli gibi seviyormuş o beni,
Benim doğum, onun da ölüm günü,
Ara sıra anıyorum de gitsin...

Osman Velioğlu

Veda Şiiri

----üçüncü şahsa kına niyetine----

Bir şeyim kalmadı yitireceğim,
Nem varsa kaybettim.Sözde yaşarım(!)
Üç-beş yılım kalmış bitireceğim
Alev idim söndüm, közde yaşarım.

Sunam, düşlerinden gül deremedim
Seni andırmayan kul göremedim
Buyur ettim ama, yol veremedim
Karanlık kapatmış izde yaşarım

Kendimce yaşattım kendimde seni
Sevincimde seni, derdimde seni
Çok gören feleğe verdim de seni;
'Siz'ler ağır geldi, 'biz'de yaşarım

Gün olur ayağın basacak yere
Soracaksın: kimim, burası nere?
Tepeden tırnağa gittin bir kere
Koyaklar tükendi, düzde yaşarım.

Çömelip aynaya seyret zamanı
Kemirmişte yıllar bozmuş havanı
Bir derin acıdır geri kalanı
Bakıp uyuduğum gözde yaşarım

Ölüm ne yalındır, ne iki yüzlü
Velioğlu, onda sonsuzluk gizli
Sevgiyi anlatan nur beyaz özlü
Al yanak, bal dudak yüzde yaşarım.

Osman Velioğlu

Vurulular

Beş Gün oldu yollardayız,yorgunuz,
İhanetler gördük dosttan,kırgınız,
Herbirimiz kederliyiz, durgunuz.

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Bu dağlarda üç baş yiğit gezerdi,
Namlulardan yağlı kurşun sızardı,
Karasu'nun köpükleri kızardı,

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Sansa Geçiti'nde sardılar bizi,
Koşturdu koşturdu yordular bizi,
Çapraz ateş edip vurdular bizi,

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Geçit vermez Munzur Dağı geçelim,
Girlevik'ten bir yudum su içelim,
Parçalanmış dizle nasıl kaçalım?

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Suçumuz yok,cümle alem biliyor,
Gözlerime kanlı toprak doluyor,
Düşmanlarım eğleniyor, gülüyor,

Vurma çavuş vurma, kurban olayım,
Son uykuya yar dizinde dalayım.

Osman Veliöğlü

Yaz Yazabilirsen

.....(firari aşkı yaşadım
.....firari eşkiyalar gibi seninle
.....sindim kaya dibine
.....soğukta ayazda
.....sevdan ısıttı beni...)
..... N.Y.....

Yaz yazabilirsen kalemim;
Unutulmuşluğun ağırlığını...
...ve kimsesizliğin acısını...
ve yalnızlığın...ve bitkinliğin...
İtilip kakılırken ömrün sahillerinde.
Varoşlarda varolma savaşı verirken,
Tutulmuşken köşe başları zamanın,
ve her köşe başında bekleyeni varken
benden başka herkesin,
bir özleyeni varken....
Binlerce günü çökmüş omuzlarda taşırken,
Yaz yazabilirsen.....

Yaz yazabilirsen;
ölüm kol gezerken kıyılarımda,
Ve dağlara çarparken yüreğim...
İçim göçerken akşamüstleri,
Geceler hayallerimi prangalarken,
Hadi yaz yazabilirsen....

Yaz yazabilirsen;
Sevgilerin tiksintiye dönüşümünü,
Çizgilerin bedenimi bölüşümünü,
yollarıma tünemiş
baykuşlar gülerken,
..ve saatler,
Sehpasını baş aşağı kurarken,
yaz yazabilirsen....

Yaz yazabilirsen kalemim;
Sevdaların bitimini,
Umutların yitimini,
Gideni, gelmeyenini...
..ve sırt çevireni kurduğum dünyama
Resimlere bakıp ağlarken,
ve yılları birbirine bağlarken,
ve gece ölüm kusarken...
...hadi yaz yazabilirsen.....

20.3.1997
Çatak / Van

Osman Veliöğlü

Yeniden Doğuş

Ben; bir aşk-ı memnu, bir yasak vuslat,
Bir nişyan-ı mutlak noktasındayım...
Sen ağla yüreğim, maziyi ıslat.
Seyyare-i efkâr ukdesindeyim....

Ruhumun en asi, yoz tarafından
Beynimin içinde arzı sallarım.
İndirip ömrümü altın rafından
Günleri, ayları çöpe yollarım...

Sevdamı sevginle yargılayarak,
Gönlümü müebbed mahkumu kıldım.
Unutturdum, içim kan ağlayarak;
Farzet ki dünyaya ben yeni geldim....

Osman Veliöğlu

Yürekteki Kızıl Gül

Ay gülüm, ay gülüm, nerelerdesin?
Silinmiş hayalin, duyulmaz sesin
Kanatır durursun, yüreğimdesin

Tenhadan saldığım kelam geldi mi
Rüzgara yazdığım selam geldi mi

Ay gülüm, ay gülüm, yollar yarılmış,
Yarılan yollara yıllar serilmiş,
Bakışlar durulmuş, gönül yorulmuş,

Vuslat perdelenmiş, aralanır mı
Gözlerin gözümde sıralanır mı

Ay gülüm, ay gülüm, sensiz olmuyor,
Dilim açılmıyor, yüzüm gülmüyor,
İçimden eğlenmek, gülmek gelmiyor,

Yaşamın renkleri seçilmez oldu,
Yalnızlığa kefen biçilmez oldu.

Ay gülüm ay gülüm, yoklukta varsın
Varlığın içinde bir ayrı sırsın
İsterdim ki senle bir ömür sürsün

Öyle bir hasret ki kavurur beni
Buradan oraya savurur beni

Ay gülüm, ay gülüm bahar mı dersin?
Yoksa bir yalancı seher mi dersin?
Bu arzu gönlüme sığar mı dersin?

Bir tatlı esriktir, bırakta sürsün,
Bırakta gönüller tahtını bulsun.

Osman Velioğlu